

Luati seama sa nu smintiti pe unul dintre acestia mici

Va amintiti aceste cuvinte ale lui Hristos? Vati gandit la faptul ca ele se refera direct si nemijlocit la dumneavoastra? Oare aveti putini dintre "acestia mici" de care trebuie sa luati seama?

Oare aveti putini fii si fiice pentru care varsati lacrimi amare? Oare sunt putine fiice si fii desfranati - hoti si huligani? Varsati nespuse de multe lacrimi pe seama lor. Din ce cauza? Deoarece inainte nu va aminteați aceste cuvinte ale lui Hristos: Luati seama sa nu smintiti pe unul dintre acestia mici! Cind vi se face greu din pricina a ceea ce fac copiii vostri, atunci plangeti, atunci va rugati Domnului ca El sa va ajute. Dar rugaciunea voastra ramane fara de roada pentru ca nu trebuie sa punem asupra lui Dumnezeu propriile noastre obligatii, pentru ca dumneavoastra singuri trebuia sa aveti grija de copiii vostri si sa-i educati, mai degraba decat sa asteptati sa faca aceasta Dumnezeu.

Daca slujitorul nu-si da straduinta la lucrarea sa, dar asteapta ca voi s-o indepliniti, oare veti lucra in locul lui, oare nu va veti mania pe sluga nepasatoare? Ce doriti dar de la Dumnezeu, daca singuri nu aveti grija de copiii dumneavoastra?

Sfantul Ioan Gura de Aur a spus cuvinte ingrozitoare la adresa celor care nu au grija de educarea copiilor lor:

"Parintii care nu-si educa copiii lor crestine sunt mai nelegiuiti decat ucigasii de prunci, deoarece ucigasii de prunci despart sufletele de trup, iar acestia si sufletul, si trupul il arunca in gheena de foc".

Un raspuns greu vor avea de dat inaintea lui Dumnezeu fiecare dintre cei care nu poarta grija de educarea copiilor lor.

In Biblie, in prima carte a Regilor se povesteste despre binecredinciosul arhiereu Eli, care a fost judecator al poporului lui Israel timp de 50 de ani. In preajma lui se afla si-i slujea Sfantul Proroc Samuel, pe atunci inca copil.

Si odata, intr-un vis, acestui sfant copil Domnul i-a poruncit sa-i vesteasca arhiereului Eli ca il asteapta pedeapsa cumplita a lui Dumnezeu, pentru ca nu se ingrijeste de copiii sai.

Iar copiii lui erau preoti ai Vechiului Testament si, prin necinstea lor, inraiau poporul si il indepartau de Dumnezeu. Cand evreii aduceau carnea animalelor in dar lui Dumnezeu, atunci slujitorii acestor preoti alegeau cele mari bucati din carnea din cazan, in care aceasta era fiarta pentru jertfa, si o dadeau acestor necinstitori. Alegeau chiar si carnea cruda, iar, la cererea celor care aduceau mai intai grasimea sa fie arsa pe jertfelnic, raspundeau: "Daca nu o vei da, ti-o voi lua cu forta". Vazand aceasta, poporul se indeparta de la aducerea jertfelor. Pentru astfel de necinste Dumnezeu i-a pedepsit nu numai pe acesti preoti, ci si pe arhiereul Eli. Acest lucru s-a intamplat astfel: era in vremea invaziei filistenilor asupra pamantului lui Israel si, in timpul unei lupte aprige, acest batran de 98 de ani statea in preajma bisericii, in asteptarea vestitorului. Si a alergat la el un crainic ingrijorat, acoperit de praf, si i-a spus: "Fiii tai au fost ucisi, iar chivotul a fost luat in robie". Auzind aceasta stire, marele preot a cazut pe spate, si-a rupt coloana si a murit de moarte grea. Iar Domnul i-a vestit ca pedeapsa va continua asupra intregului neam al lui.

Iata, vedeti cat este aceasta de cumplit - intreg neamul pamantesc al arhiereului Eli a fost pedepsit, pentru ca nu i-a oprit pe copiii sai de la pacat grele! Aceasta il paste pe fiecare dintre cei care nu-si va da silinta la educarea copiilor sai.

Despre cei care din toata inima se straduiesc sa-si educe copiii in buna cinstire auziti la fiecare slujba a Utreniei, in Psalmul 102, asemenea cuvinte binecuvantate:

Mila Domnului din veac in veac spre cei ce se tem de Dansul, si dreptatea Lui spre fiii

fiilor lor, spre cei ce pazesc legamantul Lui si isi aduc aminte de poruncile Lui ca sa le faca pe ele.

In vecii vecilor binecuvantarea lui Dumnezeu este asupra celor care isi educa copiii in evlavie. Si tot in vecii vecilor va apasa blestemul lui Dumnezeu asupra celor care nu au fost educati in duhul evlaviei crestine. Spuneti-mi ce se va intampla cu fiica dumneavoastra nefericita, care din tinerete se deda desfraului, apoi se va casatori si va naste copii? Va fi oare binecuvantarea lui Dumnezeu asupra ei si asupra familiei sale? Nu, nu! Aceasta va da nastere unui neam neevlavios, potrivit lui Dumnezeu.

Ganditi-va cat este de cumplit acest lucru, ce raspuns dati in fata lui Dumnezeu daca nu-i educati pe copiii vostri potrivit bunelor moravuri crestine!

Cum ar trebui sa-i educam?

Asa cum si-au educat copiii lor vechii crestini, crestinii primelor veacuri. Ei ii deprindeau de la cea mai frageda varsta cu rugaciunea, cu biserica, cu posturile, cu Tainele bisericesci, ii invatau sa citeasca dupa cartile Sfintei Scripturi, niciodata nu le permiteau sa se aseze la masa fara de rugaciune. Le insuflau copiilor ca fiecare fapta, fiecare pas al crestinului incepe cu semnul crucii si cu rugaciune.

Ei aveau grija nu doar de educarea generala a copiilor lor, nu doar de dobandirea de catre dansii a intelepciunii pagane, de studierea filosofiei, muzicii, artelor. Nu! Invatandu-i pe copiii lor, ei se conduceau de o regula profun-da, sfanta: il considerau nefericit pe cel care cunoaste totul si nu-L cunoaste pe Dumnezeu. Il considerau fericit pe cel care il cunoaste pe Dumnezeu, desi nu stie nimic altceva.

Nu ganditi ca prin aceasta vi se interzice sa-i invatati pe copiii dumneavoastra toate stiintele laice. Deloc. Cei mai mari parinti ai nostri si invatatori ai Bisericii insisi, in tinerete, se dedicau studiului intregii intelepciuni stiintifice, filosofice. Sfintii Vasile cel Mare, Grigorie Teologul, Ioan Gura de Aur au fost oameni cu inalte studii ai vremurilor lor. Si copiii dumneavoastra ar trebui sa fie oameni cu studii, invatati. Doar ca este important ca studiul si educarea lor sa nu se limiteze la intelepciunea laica, la intelepciunea acestei lumi, ci impreuna cu aceasta ei sa cunoasca dreptatea si adevarul suprem, sa invete legea lui Dumnezeu si poruncile lui Hristos, sa se deprinda cu evlavia, mereu sa-si aminteasca de Dumnezeu, de calea lui Hristos. Atunci si numai atunci ei nu se vor pierde pe calea intelepciunii omenesti, doar atunci vor pune mai presus de toate intelepciunea crestina, cunoasterea lui Dumnezeu. Astfel ar trebui sa-i invatati pe copiii dumneavoastra.

Dar cum ar trebui sa-i educati, sa saditi in ei inalta moralitate crestina? Intai de toate prin exemplul vostru, deoarece copiii sunt educati anume prin exemplul parintilor lor. Orice invatatura verbala, orice arta pedagog

ica este nimic, in comparatie cu acel exemplu pe care copiii il vad la parintii lor. Spune-mi, vor creste oare oameni buni si cinstiti acei copii care in persoana parintilor lor vad cele mai rele exemple de imoralitate? Vor fi curate si intelepte fetele voastre, daca voi insiva le dati exemplu de desfranare? Vor fi curati, incapabili sa fure copiii vostri, daca nu-i veti invata onestitatea inca din cei mai fragezi ani de viata?

Cand fiii pustiesc gradinile straine, nu lasa sa se coaca roadele in livezi si, atunci cand vin sa se planga impotriva lor, unele mame raspund calm: "Ei bine, copiii sunt mici, ce poti cere de la ei?" Domnul va cere de la ei! Va intrebati pe parinti de ce le-au permis copiilor lor sa fure de la cea mai frageda varsta, de ce nu i-au invatat poruncile Sale, de ce nu le-au insuflat dezgustul si dispretul fata de hotie si de huliganism?

Raspuns greu veti da in fata lui Dumnezeu pentru orice ispita pe care o vad in voi copiii vostri, pentru toate certurile, ocarile, vorbirea desarta, bataile care se petrec sub ochii lor! Daca procedati in asa fel, atunci ce-i veti invata pe copiii vostri?

Cunoscutul invatator a toata lumea, cel mai mare dintre oratorii bisericesci, Sfantul Ioan Gura de Aur, a spus despre parintii care nu-i invata pe copiii lor binele, dar incurajeaza purtarile lor rele, pasiunile si necinstea:

"Dar voi, parca intentionat incercati sa-i pierdeti pe copii, le porunciti sa faca doar ceea ce, o data facand, nu te poti mantui. Vai - este spus - celor ce rad - voi dati copiilor vostri mai multe prilejuri de ras. Vai celor bogati - dar voi numai aceasta va straduiti, ca ei sa se imbogateasca. Vai cand toti oamenii va vor vobi de bine - iar voi deseori va cheltuiti toata averea pentru marirea lumescii; iarasi: cel ce-l injoseste pe fratele sau este vrednic de gheena - iar voi ii considerati slabi si lasi pe cei care tacut asculta cuvantarile suparatoare ale altora.

Hristos ne porunceste sa ne intoarcem de la ocara si lupta, iar voi ii lasati pe copiii vostri sa faca aceste fapte rele. Cel ce-si iubeste sufletul sau - a spus Domnul - il va pierde, iar voi in orice chip ii atrageti pe ei in aceasta dragoste; si daca nu veti ierta - spune El - pacatele oamenilor, nici Tatal vostru Cel din ceruri nu va va ierta voua, iar voi chiar ii mustrati pe copii atunci cand acestia nu doresc sa se razbune pe cei care i-au suparat. Hristos a spus ca iubitorii de marire, fie ca postesc, fie ca se roaga, fie ca dau milostenie, toate acestea le fac fara folos; iar voi va straduiti ca copiii vostri sa primeasca slava.

Si rau nu este doar aceea ca le insuflati copiilor vostri ceea ce este contrar legilor lui Hristos dar mai si huliti binele, numind modestia lipsa de educatie, blandetea - lasitate, dreptatea - slabiciune, smerenia - slugarnicie, nerautatea - neputinta. Ii inclinati spre astfel de fapte pentru care Iisus Hristos a hotarat moartea inevitabila; voi nu purtati grija de sufletul lor, ca si cand ar fi ceva nefolositor, iar de ceea ce este cu adevarat de prisos va ingrijiti ca de ceva necesar si important.

Voi faceti totul pentru ca fiul sa aiba un slujitor, cal si hainele cele mai bune, dar ca el insusi sa fie bun, la aceasta nici nu vreti sa va ganditi. Nu - ducand pana la un asemenea nivel grija pentru lemne si pietre, sufletele nu invredniciti nici macar de o mica parte a unei asemenea purtari de grija. Faceti totul doar ca sus pe casa sa aveti o statuie minunata si acoperisul sa fie de aur, iar ca podoaba cea mai de pret - sufletul - sa fie de aur, la aceasta nici nu vreti sa va ganditi".

(Continuare la pagina 9)